

de sidste Aars Traktater viser i det hele taget i stort Omfang, at Ratifikationen meget ofte udebliver, skønt der foreligger en Underskrift. Men dette er i og for sig kun et Sidespørgsmaal. Det afgørende i mine Bemærkninger var, at det hverken er Underskriften eller Ratifikationen, det her kommer an paa, men Resultatet af den Nedrustningskonference, som stilles i Udsigt ved Locarno-Traktaten. Det er ogsaa dette, som vi fra Venstres Side altid har peget paa som det afgørende, og det peger jeg paa nu igen: Det er Afrustningskonferencen, det kommer an paa, og først, naar det dør har vist sig, om der kan træffes samstemmende Beslutninger af Staterne med Hensyn til Nedrustning, først da er Tiden kommet for os til at gaa ind i en alvorlig Drøftelse om en Ændring af Lovene af 1922. Den almindelige Tendens til Nedrustning, som er udtalt ved Folkeforbundspagten, har vi jo imødekommet, og vi har imødekommet den før nogen anden Stat ved Forsvarslovene af 1922 og i et Omfang, som giver en forholdsvis langt større Nedrustning end den, den socialdemokratiske Regering i Sverige har gennemført.

Den højtærede Forsvarsminister opholdt sig ved, at jeg skulde have sagt, at Danmark var Østersøens Vogter. Det har jeg aldrig sagt, jeg har kun sagt, at Danmark var Vogter af Adgangsvejene til Østersøen og derfor har ganske særlig vanskelige Neutralitetsforpligtelser. Det kan dog vel ikke være den højtærede Ministers Mening at ville tillægge mig en saadan Taabelighed som at mene, at vi kunde lukke Østersøen, og at vi kunde disponere over dette Hav. Det, jeg har sagt, er den fuldkomne Selvfølgelighed, at derved, at vi ligger ved tre Adgangsveje til Østersøen, har vi særlige Neutralitetsforpligtelser og meget vanskelige Neutralitetsforpligtelser.

Den højtærede Minister for offentlige Arbejder behøjede mig, at jeg havde sagt, at Kronestigningen var taget i Betragtning. Ja, men det var bogstavelig rigtigt, hvad jeg sagde dør. Kronestigningen eller rettere sagt Prisnedgangen — for det er det, det kommer an paa her — var taget i Betragtning, saa vidt Ministeren kunde tage den i Betragtning, den Gang han udarbejdede sit Budget. Men hvad Ministeren ikke har taget i Betragtning, synes jeg er de Udsigter, der er til en Sænkning af Indtægterne paa hans forskellige Budgetter. Det er dør, jeg mener, han har budgetteret optimistisk. Men Tiden vil jo vise, hvem af os der faar Ret. — Med Hensyn til de Tal, jeg nævnte for Post- og Telegrafvæsenet, behøjede

den højtærede Minister mig, at jeg havde benyttet disse Tal paa en misvisende Maade. Det er en fuldkommen urigtig Behøjelse. De Tal, jeg har benyttet, er dem, der er os meddelt af Finansministeriet i de maanedlige Oversigter, hvor Resultaterne for Maa-nederne April til ultimo September sammenstilles for det foregaaende og for indeværende Finansaar, og der findes i disse Opgørelser ikke den mindste Reservation, ikke det mindste, der kan lede os Medlemmer af Finansudvalget til at tro, at de er foretaget paa et andet Grundlag end tidligere — ellers var der jo heller ikke Spor af Mening i at sammenstille dem. Den højtærede Minister siger, at der har staaet noget herom i Bladene. Dette har jeg ikke læst, og jeg kan heller ikke være forpligtet til at læse alt, hvad der staaer i Bladene, jeg maa holde mig til de Opgørelser, vi faar fra Finansministeriet, og hvis de har været misvisende, saa er Fejlen Ministeriets og ikke min.

Den højtærede Undervisningsminister havde ingen saglige Bemærkninger til mig. Det, jeg har udtalt om Professor Larsen, er Ord til andet rigtigt; det er baseret paa Meddelelser fra Professor Larsen selv, saa det kan Ministeren aldeles ikke omstøde. For øvrigt maa jeg sige, at jeg forbavses, hver Gang den højtærede Minister staaer paa denne Talerstol, over to Ting: over den overordentlige Selvtilfredshed, der lyser ud af alle Ministerens Udtalelser, og den overordentlige Beshed, der lyser ud af Udtalelserne om alle andre, i hvert Fald alle dem, der staaer Ministeren imod. Der forekom i den højtærede Ministers sidste Tale her i Dag et ikke ganske ringe Antal Udtryk, som var ligefrem injurierende til forskellige Sider — ikke mod mig, jeg har i saa Henseende ikke noget at beklage mig over, men til andre Sider. Ligeledes synes jeg, at den Kritik, Ministeren har gjort sin Forgænger til Genstand for med Hensyn til Bygningen af de to Skoler, er, for at bruge et mildt Udtryk, lidet godsindet og meget smaalig. Naar Ministeren til Slut nu vilde tage mig til Indtægt, saa maa jeg tilbagevise dette. Naturligvis kan jeg ikke gøre nogen Indvending imod den almindelige Bemærkning, Ministeren gjorde om, at min tidligere Kollega, Appel, som Undervisningsminister havde Ansvaret for Opførelsen af disse Skolebygninger. Enhver Minister har selvfølgelig Ansvaret for de offentlige Arbejder, der udføres under hans Ministerium iden Tid, han er Minister. Men hvad Undervisningsminister Appel ikke havde Ansvaret for, og hvad den højtærede Finansminister i sin Finanslovtale vilde paabyrde ham,